

[Glistrup]

Når de konservatives forslags anden del taler om at løse samspilsproblematikken, så må vi stærkt fremhæve, at hvis man virkelig foretager disse massive lettelser af indkomstskatten, så har man dermed ganske automatisk fået samspilsproblematikken lempet ganske væsentligt. Derfor er der altså en stærkere indre sammenhæng mellem forslaget to dele, end de konservative selv fremhæver.

Men så er der problemet, hvordan dette så skal gennemføres. Der er der vist ikke nogen som helst tvivl om, at de konservative er på rette vej, når de siger, at det skal være ved offentlige besparelser. Det, der realøkonomisk skal ske, er, at vi skal mindske den offentlige sektor for at føre produktionskræfterne fra den offentlige sektor over i produktionsområdet, således at vi derigennem kan opnå at få tilbagebetalt den valutagæld, som er prækket os på. Men vi må bare gøre os klart, at med et statsbudget, der i øjeblikket er på vej op over 60 mia kr. i årsunderskud, skal der ganske betragtelige lettelser i de offentlige udgifter til, og disse 8, 12, 15 mia kr., som de konservative taler om, er småpenge, som ikke forslår noget som helst. Vi skal op på adskillige gange de beløb, for at det virkelig batter noget, for at det virkelig hjælper.

Man kan sige, at det er trist, at de konservative ikke er nået så langt, men de er da kommet et stort stykke længere, end da de i sin tid med Haunstrup Clemmensen og Hans Jørgen Lembourn som fortalere tegnede 1970ernes folkeparti. Det er godt, at de har lært noget. Hvor de har lært det, er i og for sig ligegyldigt, bare de har lært det.

Rahbæk Møller (SF):

Det er i sig selv sympatisk, at de konservative vil lave en skattereform, men desværre overser de, at de høje trækprocenter først og fremmest skyldes fradragene. Der er undersøgelser af, hvor stor en andel de forskellige indkomstgrupper betaler i skat af deres bruttoindkomst. De viser, at for hver indkomstgruppe drejer det sig om mellem 30 og 32 pct., stort set uafhængigt af indkomsten. Med andre ord smyger specielt de højere indkomster sig uden om skattebetalingen ved hjælp af fradragene. Bagsiden er selvfølgelig, at skatteprocenterne bliver meget store, og at indkomstfremgang rammes meget hårdt. Denne sammenhæng ser de konservative

overhovedet ikke, og det er jo heller ikke dem, må man sige, der har været mest ivrige til at presse på for at få en oprydning i fradragssjungen.

Jeg må også erklære mig uenig med det konservative folkeparti i, hvor lettelserne skal lægges. Det er rigtigt, at vi har behov for en vis forhøjelse af proportionalstrækket, men der er sandelig også behov for en lettelse af skatten af de mindre indkomster. Det viser i og for sig de konservatives egne tal. De viser, at netop indkomster omkring 80.000 kr. rammes hårdest af de nuværende regler, og det er som bekendt en indkomst under proportionalstrækket.

På den sociale side kan vi godt være enige med de konservative i, at alle aftrappingsordninger bør analyseres grundigt for at sikre, at folk får et vist udbytte af en indkomstfremgang. Det tror jeg i øvrigt at alle partier her i tinget er enige med de konservative i. Men når det kommer til de konkrete forslag, så er det svært at få øje på noget, vi kan blive enige om. F.eks. foreslås det, at børnetilskud skal gives til alle uanset indkomst. Det er for så vidt en meget sympatisk tanke, men de konservative foreslår altså, at provenuet skaffes ved at tage fra de børnetilskud, der gives til de mindre indkomster; med andre ord: de konservative foreslår direkte en omflytning fra de laveste indkomster til de højeste. Desværre er det symptomatisk for alle de forslag, de konservative kommer med. Vi må bestemt afvise det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget til folketingsbeslutning om at gøre det mere fordelagtigt at forøge sin indkomst er vel egentlig en fortsættelse af den folketingsbeslutning, som et meget stort flertal i folketinget vedtog i samlingen 1972-73 om samordning af skat og sociale ydelser. Selve intentionen, at det skal kunne betale sig at tjene mere, er naturligvis udmærket. Dengang var det lidt svært at få de konservative med til at vedtage den beslutning, som vi havde forsøgt i længere tid at få vedtaget. Det lykkedes altså dengang, og nu kommer de konservative selv med en slags fortsættelse.

Der er rigtignok det at sige til det, at de konservative først og fremmest siger, at der skal skattelettelser til. Men der er ikke ét